

ikke behøves noget Foranderlighedsmærke paa Dyr-
tidstillægsbestemmelserne for indværende Aar. —
Det Vndringsforslag, som er filltet under Nr.
85 a., betragter jeg i Virkeligheden kun som en
Omredaktion og som et korrektere Udtryk for det,
som har været Tanken i det Vndringsforslag,
som blev vedtaget ved Sagens anden Behandling.
Jeg vil ikke benegte, at den ærede Ordfører kan
have Ret i, at der ogsaa er en lille Realitets-
forskjel, men den er i alt Fald høist ubetydelig.
Jeg betragter det fremdeles i det Væsentlige som
en Omredaktion og en nødvendig Omredaktion,
da den tidligere Redaktion vilde give Anledning
til megen Tvivl for Finansministeriet, som skulde
anvende Bestemmelsen, hvis den blev staaende
i den endelige Lov. — Underændringsforslaget
under Nr. 85 b. forstaaer jeg saaledes,
at det har været den ærede Ordførers Mening,
at denne Bestemmelse, „efterat Finansloven er
udkommen“, skulde finde Anvendelse paa begge
Sætninger i Vndringsforslaget Nr. 85 a., men
jeg vil forbeholde mig at høre den ærede Ord-
førers Udtalelser i saa Henseende. Jeg kan ikke
Andet end anbefale Vedtagelsen af Underændrings-
forslaget Nr. 85 b, fordi det forekommer mig,
at selv om man lægger nok saa megen Vægt paa
at faae et Forgængelighedsmærke paa Dyrtilsbe-
stemmelsen, kan det dog kun have overmaade Lidet
at sige, for ikke at bruge det Udtryk slet Intet at
sige, om dette Forgængelighedsmærke finder An-
vendelse paa 12 Maaneders eller paa 10 Maane-
ders Ansættelser og Jorfremmelser, hvorimod det for
de enkelte, som det kunde faae Anvendelse paa, kan
have ikke saa Lidet at betyde. — Vndringsfor-
slaget under Nr. 84 har jeg under Sagens anden
Behandling ubtalt mig saa udførligt og bestemt
imod, at jeg antager, at jeg ikke behøver at trætte
Thinget med en Gjentakelse i saa Henseende. —
Til Dyrtilsstillægsbestemmelserne hører jo og-
saa paa Overflaget over Aarets Udgifter An-
givelsen af det Beløb, som antages at ville med-
gaa til Dyrtilsstillæg. Naar Tillæget bliver ned-
sat, er det i sin Orden, at ogsaa Summen bliver
nedsat paa Overflaget. Jeg ser mig imidlertid
ikke istand til at angive, om og hvorvidt en Ned-
sættelse af 125,000 Kr. vil svare til de Foran-
dringer, som ved anden Behandling bleve vedtagne
i Dyrtilsstillægsbestemmelsen. Jeg ser mig ikke
istand dertil, men det betyder jo ogsaa i og for
sig overmaade Lidet, da det Beløb, der saaledes
opstilles, jo for Dyrtilsstillæggets Vedkommende
kun er et Overflag, medens det for Skolelærernes
Tillæg er en Sum, der bliver at udbetale. Jeg skal
altsaa ikke indvende Noget imod, at det af Ud-
valgets Ordfører udenfor Vndringsforslagslisten
under Nr. 4 stillede Vndringsforslag bliver vedtaget,
forfaavidt mine Vndringsforslag under Nr. 83 a.
og b. ikke skulde blive vedtagne, thi blive disse
vedtagne, behøves der ikke nogen Forandring i
Overflagssummen. At den foreslaaede Forandring

i Overflagssummen under ingen Omstændigheder
vilde svare til en Vedtagelse af Vndringsforslaget
under Nr. 84, er tydeligt nok; thi da maatte Ned-
sættelsen i de 625,000 Kr. være langt, langt bety-
deligere, idet Dyrtilsstillæget derved i Virkelighe-
den vilde synke ned til mindre end det Halve.
— Jeg kommer nu til de Vndringsforslag, der
angaa Tillæget til Skolelærernes Lønning. Jeg
har under Nr. 87 a. foreslaaet, at en Bestem-
melse, der indkom ved anden Behandling, udgaar
igen, nemlig den Bestemmelse, at Lærere med en
Løn under 800 Kr. skulde have samme Tillæg, som
om de have 800 Kr. Jeg paaviste ved Sagens
anden Behandling, hvilket mærkværdigt Resultat
man vilde komme til ved at vedtage denne
Bestemmelse, idet Lønningsstillæget til Skolelærerne
i saa Tilfælde vilde komme til at variere fra 15 til
100 Procent, og at jeg ikke ser nogen Grund til, at
man for Lærernes Vedkommende skulde give et Løn-
ningsstillæg af en absolut Størrelse til alle Lærere,
der havde under 800 Kr., uden Hensyn til Stør-
relsen af deres Løn, medens man for Embedsmæn-
denes Vedkommende helt igjennem lader deres Til-
læg rette sig efter og staa i Forhold til den Løn,
de have, og navnlig ikke giver Embeds- og Bes-
tillingsmænd, der have under 1,600 Kr., det samme
Tillæg, som om de havde 1,600 Kr.. Det ærede
Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds
(Hofstein-Ledreborg) har gjort opmærksom paa, at
der ikke var nogen Styrke i det Argument, som
den ærede Ordfører havde brugt, og som jeg har
gjentaget; men jeg skulde staa i den Formening,
at det i Virkeligheden kommer ud paa Et og det
Samme for Vedkommende, der faae Tillæget, om
det Tillæg, man giver, bære Navn af Dyrtils-
læg eller Lønningsstillæg, og at dersom det ved an-
den Behandling vedtagne Forslag er billigt i det
ene Tilfælde med Hensyn til Lønningsstillæget, bli-
ver det ikke mindre billigt i det andet Tilfælde,
hvor man kalder Tillæget Dyrtilsstillæg. Det forekom-
mer mig imidlertid, at der endvidere er en god og
gyldig Grund til ikke at fastholde den omtalte Be-
stemmelse, og det er den, at man dog fornøstigtvis maa
antage, at Lønnen indenfor de samme Skoleaads-
kredse, i de samme Egne er nogenlunde afsaaset
efter den Gjerning, som gjøres, og at man
altsaa paa ingen Maade kan gaa ud fra, at
denne Suppleringsløn, som ydes af Statskassen,
skulde tjene til at hæve Lønningen for, jeg frit-
stes til at kalde det forurettede Lærere, thi det
maatte jo være Meningen. Det er jo meget
muligt, at den Lærer, der kun har 500 Kr. i
Løn, har i Forhold til den Gjerning, der for-
dres af ham, en ligesaa rundelig Løn som en
anden Lærer, der har 800 Kr. Derom veed
det ærede Thing ikke det Mindste; men Forud-
sætningen maa være den, at i Skoleaads-
kredse har Skoleledningen i Forening med Kultusmi-
nisteren fastsat Lønningerne nogenlunde passende
og svarende til det Arbejde, der fordres. Disse